

er sat visse andre Ting i Gang, som muligt kunde fremme denne Sag. Der er baade den Agitation, der gøres af den bestaaende Ungdomsskoleforening, de Kursus, vi har oprettet for at faa uddannet flere Ungdomsskolelærere, og det Instruktionskursus, vi har indrettet for Ungdomsskolelærere i Hillerød, hvor de instrueres i at undervise paa den rette Maade, o. s. v. Det er alt sammen noget, der er kommet frem i Løbet af de sidste eller det sidste Aar, og derfor burde man maaske først se, hvad Virkning alt dette vil faa.

I § 2 bestemmes, at Antallet af Undervisningstimer skal være mindst 200 aarlig. Det er ikke saa lidt mere end det, der har været krævet i Ministeriets Cirkulærer, men det er ogsaa rimeligt, at man, naar man gaar til en mere indgaaende Ordning end hidtil, udvider de tidligere Krav. I Ministeriets sidste Cirkulære kræves som Minimum 4 Timer ugentlig i 15 Uger, altsaa kun 60 Timer aarlig. Naar Ministeriet ikke har krævet flere, er det, fordi det har ment, at det mange Steder vilde være vanskeligt at drive en saadan Undervisning undtagen netop i de 4 egentlige Vintermaaneder. Det er vel særlig paa Landet, man har tænkt at faa denne Undervisning i Gang, og til en Begyndelse har man ikke ment, der kunde stilles mere end en Eftermiddag om Ugen til Raadighed. Undervisningen skal helst være sluttet Kl. 7, og da man paa Landet som Regel har Middag Kl. 12—1, og man maa gaa ud fra, at Eleverne efter at have gjort deres Formiddagsarbejde og spist Middagsmad skal foretage en Omklædning og maaske tillige gaa et Stykke Vej til Skolen, vil det tidt være vanskeligt at begynde Undervisningen før Kl. 2—3. Desuden er der det Hensyn at tage, at det de fleste Steder, i hvert Fald paa Landet, vil være Folkeskolens Lærerkræfter, der bliver de ledende i en saadan Skole, og disse Lærere vil neppe kunne være til Raadighed før. Jeg har ikke læst den ærede Ordførers Tale i Gaar, men saa vidt jeg forstod ham, da jeg hørte hans Foredrag, tænkte han sig 6 Timers ugentlig Undervisning i 33 Uger. Dertil vil jeg sige, at det vil blive vanskeligt at faa 6 Timer om Ugen paa Landet. Hvis man skal holde op Kl. 7, maa man altsaa begynde Kl. 1, og til det Tidspunkt vil Eleverne neppe kunne være færdige med deres Formiddagsarbejde, Middagsspising, Omklædning og Vandring til Skolen. Man vil da blive nødt til at fordele de 6 Timer paa

2 Dage, og det vil straks vanskeliggøre Sagen. 33 Uger vil sige 8 Maaneder, og det vil ogsaa blive vanskeligt at naa til straks. Jeg vil derfor henstille, om man ikke til at begynde med kunde sætte dette Tal noget ned. Hvis Ordningen saa viser sig i det hele at være god, kan man efterhaanden udvide Tiden. Jeg tror, man skulde indrette det saaledes, at man i hvert Fald paa Landet — det er der, jeg er bedst kendt — nøjes med 5 Timer een Dag om Ugen, thi før Kl. 2 kan det neppe nytte at tænke paa at begynde Undervisningen, og saa prøve paa at naa ud over de 4 Maaneder, som er bestemt i den nuværende Ordning, maaske komme op paa 6 eller saa.

I § 3 staar der, at „Hovedopgaven bør dog lægges paa saadanne Fag, der tjener til Dygtiggørelse i og Forstaaelse af den praktiske Virksomhed, som Eleven har valgt som Livskald“. Det er fuldstændig rigtigt, at Hovedvægten i en saadan Undervisning bør lægges paa denne Side af Sagen, thi man kan ikke lade Ungdomsundervisningen fortsætte i den samme Skure som den, hvori Børneskolen bevæger sig, man vilde derved kede Eleverne i høj Grad, og de vilde ikke komme. Naturligvis skal Eleverne netop uddannes paa den Maade, at de bliver dygtiggjort til deres Gerning, men paa den Maade, som den ærede Ordfører omtalte i sit Foredrag, vil det vist neppe kunne naas, i hvert Fald i Øjeblikket, undtagen i de større Købstæder. Allerede i de mindre Købstæder vil det blive vanskeligt at skaffe Lærerkræfter, og paa Landet vil det blive meget vanskeligt, særlig hvis der skal blive Tale om en Undervisning, hvorved enkelte Elever uddannes i specielle Haandværksfag, altsaa som Skomagere eller Skrædere o. s. v. Men naturligvis kan der i den almindelige Undervisning lægges stærkt Vægt paa denne faglige Dygtiggørelse, særlig kan det ske ved Undervisningen i Dansk og ved Undervisningen i Regning. Men ved Siden af de to Fag, som det ærede Medlem saa stærkt fremhævede, og som jeg er enig med ham om maa være Hovedfag, nemlig Samfundslære og Sundhedslære, vil jeg nævne Bogføring. Det vil være af den største Interesse at faa slaaet fast, at der har vi et af de Fag, som særlig Ungdomsskolen maa tage sig af. En Undervisning i Bogføring og Regning, i det at føre Regnskab, vil i høj Grad komme Eleverne til gode som en Dygtiggørelse i den praktiske Virksomhed, hver især har valgt.